

som det være vil, den Sag er ført frem, saa vidt den kan føres frem i dette Øjeblik, og med Hensyn til at anvise det Beløb, der efter Husdyrloven er afsat til dette Formaal, henholder jeg mig til, hvad jeg sagde i Gaar. Halvdelen er anvist til jydsk Husmandsforeninger, og for saa vidt der ikke kommer Krav fra anden Side, vil der, hvis det ønskes af Husmandsforeningerne i Jylland — og det gør det jo sikkert —, blive anvist yderligere Tilskud til dem. Nu siger det ærede Medlem yderligere om Staldbedømmelsesbevillingen, at den skal ikke være en Skueret. Nej, det skal den ikke, saa vidt det staaer til mig. Han følger saa til, at der er en Hage ved Sagen, og det er, at Husmændene skal lægge 1 Krone, for hver Krone de faar af Statskassen. Ja, den Hage er der, hvis det er en Hage, men det er den almindelige Regel, hvorefter man ellers gaar med til den Art Bevillinger. For øvrigt vil det ærede Medlem erindre, at jeg under Behandlingen af Husdyrlovsforslaget ikke ønskede denne Bestemmelse sat ind. Jeg ønskede, at vi skulde staa nogenlunde frit, saa at Husmændene overfor den Sag kunde være sluppet noget billigere, i alt Fald i en vis Overgangstid, men der var ingen, der vilde støtte mig, heller ikke det ærede Medlems Meningsfæller i Husdyrløvdvalget. Men bevares, „Landbrugsministeren savner al Forstaaelse af Husmændenes Ønsker og Krav“, det har vi hørt. Det ærede Medlem selv savner ikke Forstaaelsen af Husmandsbevægelsen. Det ærede Medlem tager sig af Husmændene baade Sommer og Vinter. Det ærede Medlem er arbejdsom, flittig og forstaaende, han minder mig om en Figur hos Blicher, „Æ Bindstou“s Kræn Kowstrup — „I kinne ham wall“, som det hedder paa Jydsk, „om Somren æ han Murmejster, aa om Vintren æ han Skuelmejster, aa han æ ligh døgti te beghi Diel“. Saadan er det ogsaa med det ærede Medlem: om Sommeren søger han for Husmændenes politiske Oplysning og Opdragelse, og om Vinteren arbejder han med Løsningen af de saglige, faglige Spørgsmaal her paa Rigsdagen. Det ærede Medlem er dygtig, lige dygtig til begge Dele.

Landbrugsministeren har ikke Forstaaelse, siger det ærede Medlem, af Ændringsforslaget om Driftslaan. Nej, jeg har ikke Forstaaelse af dette Ændringsforslag, og det er der ikke et Medlem her i Tinget, der har. Der er ikke et Medlem her i Tinget, der kan staa op og sige, hvad der kan og skal ske, hvis vi vedtager dette umulige Ændringsforslag. Hvad vil der

ske, hvad kan der tænkes at ville ske? Det bør det ærede Medlem virkelig forklare os. Han har ikke forklaret os det, han kan ikke forklare os det. Jeg vedkender mig, jeg forstaaer ikke dette Ændringsforslag. Det nytter ikke, at man vil have denne Diskussion til at flyde ud i en Diskussion om Forskudsforeninger, saaledes som det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen), der i Gaar var delegeret til at skulle tage Afstand fra denne Sag, fandt sin Regning ved, da han som de Radikales Ordfører skulde tale forstaaende om dette Spørgsmaal. Det nytter ikke at lade Diskussionen flyde ud i Betragtninger vedrørende Forskudsforeningerne i den Anledning. Forskudsforeningerne blev baseret ikke paa en Finansbevilling, men paa en særlig Lov, det er allerede en væsentlig Forskel, og Forskudsforeningerne fik til Opgave at yde kortvarige, højst 9 Maaneders Laan; men hvad der her er Tale om, er ikke 9 Maaneders Laan, men 6 Aars Laan. 1ste Aar afdragsfrit og dernæst Afdrag af $\frac{1}{5}$ aarlig i 5 Aar. Dette lader sig ikke ordne ved en Finanslovanmærkning. Skal vi frem til noget her, maa vi selvfølgelig have en selvstændig Lov derom. Det ærede Medlem maa tilgive mig, jeg kender godt til, at vi har Forskudsforeninger, jeg ved ogsaa godt, vi har Fiskerilaan, de sorterer under mig, jeg behøver ikke at gaa op til mine Embedsmænd og faa at vide, hvorledes den Ting er ordnet. Men det lader til, at det ærede Medlem kan have behov at blive erindret om, at Fiskerilaanene er baseret paa særlig Lov, vedtaget her i Rigsdagen og stadfæstet af Kongen. Disse Fiskerilaan deles ikke ud til hvem som helst, nej, de kommer kun til Stede ved, at Fiskerne danner Laaneforeninger, uafhængige af Fiskeriforeningen. Men her kommer det ærede Medlem med sin Anmærkning og siger: vær saa artig at stille 200,000 Kr. til Disposition til Driftslaan til Husmændene! Saa skal Landbrugsministeren forhandle med Husmandsforeningerne om Reglerne i saa Henseende, men hvad disse Regler skal løbe ud i, ved det ærede Medlem ikke et Suk om, og der er ikke et eneste Medlem her i Salen, der aner, hvad der ligger i Forslaget. Om Husmandsforeningerne skal spørges, fordi Husmandsforeningerne skal have Del i den praktiske Udførelse af denne Sag, om Driftslaanene skal være en Gunst, der tilstaaes Husmandsforeningernes 46,000 Medlemmer, eller om det er et Gode, til hvilket samtlige 200,000 Husmænd her i